

Kantelpunt - Maatschappij - Weerbaarheid

2025 maakte duidelijk dat onze samenleving piept en kraakt onder opeenvolgende crisissen, en daardoor op zoek gaat naar iets dat fundamenteeler is dan “meer systemen”: **weerbaarheid**. Die weerbaarheid zit niet alleen in individuele “kracht”, maar in het vermogen om **te dragen, te verbinden en te herstellen**. In de publieke verbeelding komt dat vaak naar voren via de figuur van de **Sterke Vrouw**: vrouwen die ruimte nemen, zorg en werk combineren, taboes bespreekbaar maken en als rolmodel functioneren in een tijd die houvast nodig heeft.

Tegelijk laat 2025 ook de **schaduwkanten** zien: ongelijkheden blijven bestaan en de last van “sterk zijn” ligt nog te vaak bij dezelfde schouders. Net daardoor verschuift de focus van “heldendom” naar **relatie**: veerkracht is zelden puur individueel, maar ontstaat waar mensen elkaar opvangen. Het kantelpunt is dat we opnieuw (her)ontdekken dat echte weerbaarheid groeit uit **nabijheid, troost, kleine gestes, en gedeelde betekenis**—de menselijke basislaag onder elke maatschappij.

Laureaat: Dirk De Wachter — weerbaarheid als nabijheid (en als wandelen)

Dirk De Wachter belichaamt dit kantelpunt op een uitzonderlijke manier, juist omdat hij niet alleen als psychiater over troost spreekt, maar het als *kankerpatiënt* ook aan den lijve ondervindt. Zijn kernboodschap is ontwapenend eenvoudig: “er zijn” hoeft niet groot te zijn. Luisteren, niet te snel advies geven, en zelfs *stilte toelaten* kan meer steun geven dan perfecte woorden.

Daarnaast benadrukt hij het belang van **wandelen**: naast elkaar lopen maakt contact minder dwingend en creëert ruimte om te spreken of net te zwijgen—een concrete praktijk van weerbaarheid, zowel fysiek als mentaal.

Net als het verhaal van Serap Can toont De Wachter hoe ziekte geen “hero story” moet worden, maar wél een oefenschool kan zijn in menselijkheid: draaglijk maken wat zwaar is, door verbondenheid.

Runner-up: Oumi Rayane — relationele weerbaarheid achter de schermen

Oumi Rayane staat symbool voor de vaak onzichtbare, maar beslissende vorm van weerbaarheid: de steunfiguur die mee draagt in succes én tegenslag. In het verhaal rond Remco Evenepoel wordt duidelijk hoe groot de impact kan zijn van nabijheid, rust bewaren, opvangen, en herstellen mogelijk maken—een reminder dat topprestaties én herstel zelden solo gebeuren. Oumi Rayane is wel degelijk een “Sterke Vrouw” maar dit beperken tot een insteek “zorg en troost” zou haar tekort aandoen.

Vrouwen zijn eeuwenlang in de zorgende rol geduwd. Oumi is dat stadium ver voorbij. Haar diploma als juriste in 2025 is even belangrijk als het succes van Remco. Ze verdedigt haar geloof ook op een dusdanige manier dat het Remco Evenepoel tot inspiratie dient.

2e runner-up (duo): de zussen Coorevits — weerbaarheid door gesprek en empowerment

De zussen Coorevits verdienen hun nominatie omdat ze via hun zetelgesprekken een laagdrempelige, herkenbare vorm van publieke dialoog creëren. Door vrouwen te informeren, ervaringen te normaliseren en woorden te geven aan wat vaak privé blijft, versterken ze *mentale weerbaarheid*: je voelt je minder alleen, je begrijpt meer, en je durft makkelijker positie innemen.